

[Poul Dam.]

je, at det forekommer mig at være et formål for folketinget at undgå, at revisionen bliver for omfattende og for opsvulmende. Jeg mener, at jeg i de år, da vi havde det særlige udvalg vedrørende statsrevisorernes beretning, og også senere har bemærket en række tilfælde, hvor revisionsdepartementerne havde benyttet endog overordentlig megen tid på ganske små sager, og at de havde handlet i visse situationer på en måde, som kom til at koste staten flere penge i det lange løb under angivelige ønsker om at få lavet en bedre kontrolordning, som også blev meget kostbar. Der har også på andre måder været en form for revisionsselefantiasis, hedder det vist, som man skal være lidt forsigtig med. Det er godt, at der er revision, det er godt, at der er orden i tingene, men revisionen skulle nødvendig blive et formål i sig selv, sådan som det var i det gamle Kina før 1911.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for en velvillig modtagelse af forslaget.

Det er jo korrekt, at forslaget i altovervejende grad er af teknisk karakter og betyder en ajourføring af revisionsdepartementernes virksomhed under hensyntagen til den udvikling, der på en række områder er sket. Det er naturligt at foretage en sådan ajourføring.

Der har ikke været rejst mange større, principielle spørgsmål under debatten her. Jeg kan sige til hr. Stetter, at problemet om, hvorvidt den statslige revision skal sortere under et medlem af regeringen formelt, eller den formelt skal sortere under statsrevisorerne, har jo været diskuteret igennem en lang årrække, og der kan fremføres argumenter både for det ene standpunkt og for det andet standpunkt. Det bliver jo en afvejning af, hvad man finder er mest hensigtsmæssigt.

Jeg tror imidlertid, at ud fra hensynet til statsrevisionens uafhængighed er den ordning, som her er foreslået, måske nok trods alt den mest betryggende. Jeg har bemærket, at et par af ordførerne gav udtryk for en vis usikkerhed over for, at der kunne blive tale om en politisering af revisionen, såfremt revisionen blev lagt under statsrevisorerne. Det skal jeg ikke gå nærmere ind

på. Det må jo indgå i den afvejning, man foretager, om revisionen skal placeres det ene eller det andet sted.

Jeg mærkede mig også hr. Stetters bemærkning om ATP og tilsvarende fonde og kan kun konstatere, at de har deres egen revision, men at der i lovforslaget ligger en mulighed for, at den statslige revision kan have et vist overopsyn med disse fondes virksomhed. Jeg er helt parat til i udvalget at diskutere, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at ordningen skal være sådan. Hvor der overhovedet ikke er statspenge i fonden, men hvor det er midler, der fremskaffes på anden måde, kan man måske overveje, om det så vil være rimeligt, at man skal have en adgang for den statslige revision til dette overopsyn. Det er givet, at det må under ingen omstændigheder udvikle sig til et dobbelt arbejde. Man kan altså drøfte, og det er jeg da villig til at drøfte med udvalget, om den bestemmelse, der findes i § 4, er nødvendig eller ikke er nødvendig.

Jeg kan være enig i de bemærkninger, hr. Poul Dam gjorde om, at man skal undgå en opsvulmen af revisionsarbejdet. Revisionen må ikke være noget formål i sig selv. Det tror jeg da alle vil være enig i, og jeg mener heller ikke, at erfaringerne har vist, at der er en fare for noget sådant. Men hvis man under udvalgsforhandlingerne skulle kunne finde yderligere sikkerhedsgarantier imod noget sådant, så vil jeg da være meget velvilligt stemt over for det. Det er ikke lykkes vores fantasi at opdrive sådanne garantier ud over den gode vilje, der må være hos alle, der arbejder på dette område, til at undgå en sådan dobbeltvirksomhed.

Hr. Wamberg har måske ikke helt den samme opfattelse af, hvad de statsansattes arbejde og virksomhed er, som vi andre har. Jeg lagde godt mærke til, at hr. Wamberg sagde, at det ikke var fremskridtspartiets politik at lægge de offentligt ansatte for had, hvorefter vi skulle have den evindelige kliché om, at når man bliver ansat i statens tjeneste, går man ind til den evige hvile. Jeg noterer mig naturligvis med tilfredshed den fornyelse i sprogbrugen hos fremskridtspartiet, at man anvender disse, jeg havde nær sagt århundreder gamle klicheer. Jeg synes ikke, det er nogen rimelig vurdering. Hvis der under arbejdet inden for den offentlige administration viser sig konkrete tilfælde, så